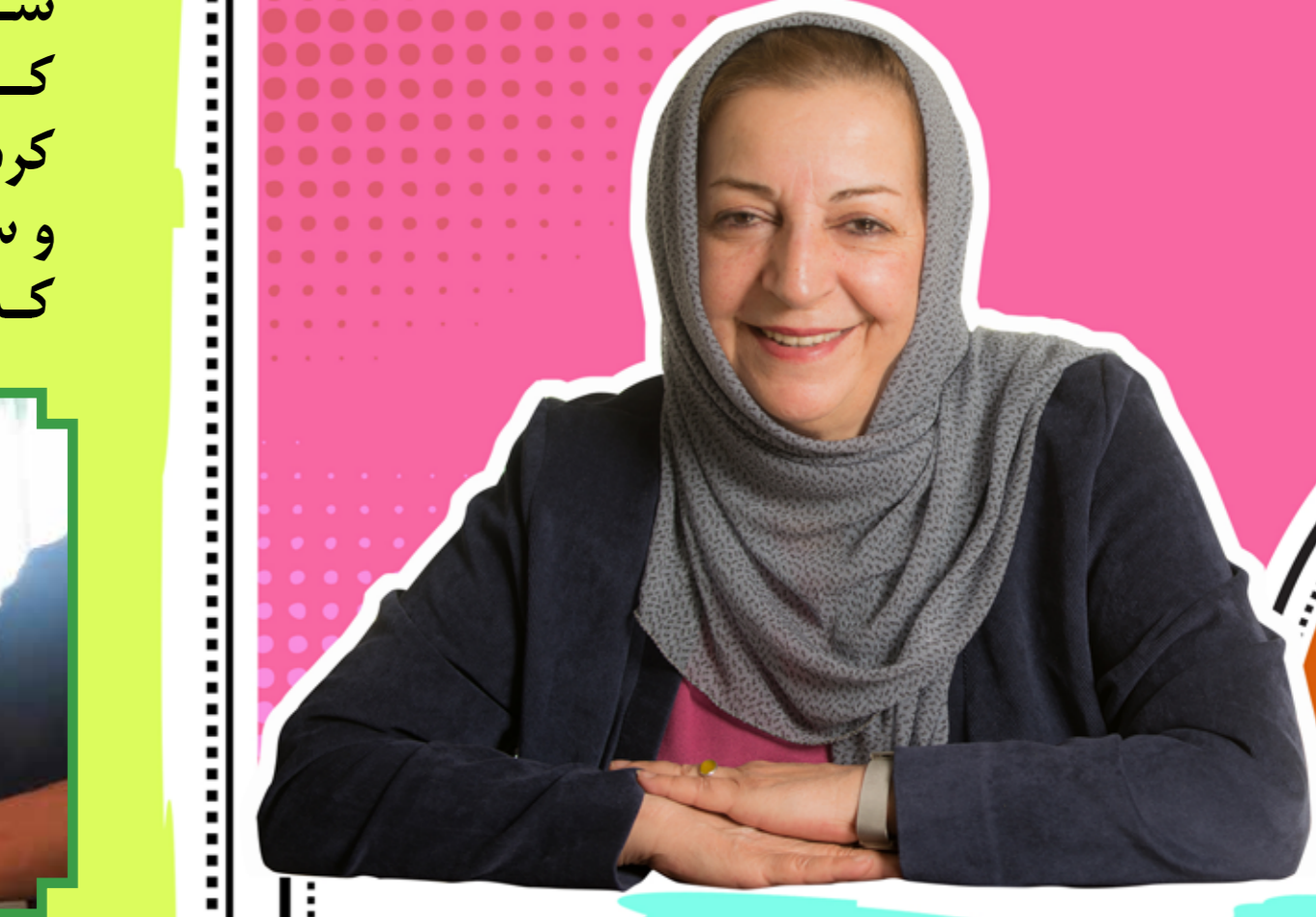

شماره
۴
 4

سرمدیز کبیری صفرزاده / مدیر هنری، زینت هاشمی سی سخت / مترجم، سپهر شریف زاده / خبرنگار، مونا سلیمانی / عکاس، رضا معطریان / اعدالرها نیکو / با همکاری پیوسته و صمیمانه کلیه نیروهای دبیرخانه جشنواره نمایش عروسکی

خانم دیر
در انتهای شب

احتمالا تا این لحظه جشنواره برایتان واضح و مبهرن شده است که خانم دیر هر قدر به روی شرکت کنندگان و تماشاگران جشنواره لیخن می‌زند و مهربانی می‌کنند، پشت صحنه به عوازل و دست‌اندرکاران سنجگیری کرده و مو را از ماست بیرون می‌کشند آن هم با شدت و حدت تمام. چرا؟ چون دلش می‌خواهد جشنواره خوب باشد و هنرمندان قدر ببینند و مردم لذت ببرند و آسمان عروسکها ایسی باشد و روزگار بخندد و ... خوب، به اندازه کافی حرف‌های شاعرانه زدیم و شما هم حساب کار داستان آمد که با چه جور جشنواره و دبیر جشنواره‌های طرف هستید. فقط این نکته را هم بدانید که این روزها ستاد جشنواره و دبیرش سخت مشغول برنامه‌ریزی مراسم اختتامیه هستند و بخاطر همین شب گذشته دیر به دورهمی آخر شب رسیدند اما خوشبختانه سطح انرژی آنها و گرمای حضور مهمانان به قدری بالا بود که مثل شب‌های گذشته مراسم با شور و حال خاصی برگزار شد، بلکه هم پرسش‌ورتر شاهدش هم کسی که همین پایین ملاحظه می‌کنید. متأسفانه چند ساعتی بیشتر از پایان دورهمی نگذشته بود که یکبار دیگر زلزله گرمانشاه از لرزاند. هنرمندان عزیز گرمانشاهی که در جشنواره هستند نگران و غمگین شدند، دلشان می‌خواست که می‌توانستند در این لحظات کنار اهالی آن منطقه باشند و کمکشان کنند. خانم دیر هم دلش با آنها بود، سر صبح بود که برایشان نوشت هیچ چیز به اندازه هنر و فرهنگ توانایی آن را ندارد که دل‌های مردم را به هم نزدیکی و کمکشان کند تا به زندگی مناسب و در شان انسانی دست پیدا کنند. هنرمندان عروسکی آسمان مردم ایران عزیز را مثل آسمان عروسکها، ایسی می‌خواهند.

روی پرده

سمیه گلزار / کارشناس ارشد نمایش عروسکی، کارگردان تئاتر دانش اموزی

سالهاست به عنوان یک نمایشگر عروسکی در کنار سایر فعالیت‌ها، ادا دین می‌کنم در جهت آموزش کودکان و نوجوانان سرزمین تا نمایش عروسکی را آنگونه که شایسته است بازشناسند. عروسک‌های نمایشی نه بازیچه‌ای کودکانه بلکه وام‌دار قداستی‌اند که شایسته‌ی شناختی نو در جهت ارائه مفاهیمی بزرگ در طی مسیری است که کودکان و نوجوانان سرزمین در آن گام نهاده‌اند.

خوشحالم که پس از سالیان سال از دل جشنواره‌های آموزش و پرورش راهی گشوده شد تا این هنرمندان کوچک در مهترین رویداد بین‌المللی نمایشگران عروسکی این سرزمین کسب تجربه کنند. سپس از مدیران و همکاران محترمی که در سطح آموزش پرورش باور کرده‌اند اعجاز نمایش عروسکی را و سپس بیکران از همه‌ی عزیزانی که در جهت این مهم همراه شدند.

از رنگاه

ارین شریعی
 انگ ساز و نوازنده نمایش خواب ربا

صحنه‌ی لاکه‌تت بسیار جالب است. یک لاک پشتی هست که میخواهد با یک شیپور صحبت کند و با او وارد دوستی شود اما شیپور نمی‌تواند جواب او را بدهد چون به هر حال آن یک شی هست. این صحنه اقتدار جالب است که برای خودمان هم خنده دارد و ما آن گوشه همیشه داریم می‌خندیم.

یاسمن زارعی
 عروسک گردان نمایش بالند رد هد

به نظر من صحنه پذیرایی خاص ترین صحنه است چون در این صحنه دو بار زمان حال را می‌بینیم که یکبار پسر نیست و یکبار پسر هست و همینطور قسمت‌هایی که از تلویزیون برنامه‌های مرتبطی با نمایشمان پیش می‌شود خیلی جذاب است. این نمایش در واقع براساس متن یک آهنگ نوشته شده و این هم دلیل دیگریست که این اجرا برای من محبوب است.

کبری مالمیر
 کارگردان بازیگر طرح و سازنده عروسک نمایش آرزوهای بافتی

زمانی که بچه‌ها گل‌های آرزو و گل‌های فکرشان را برای کلاف‌ها پرت می‌کنند و کلاف‌ها هم گل‌ها را می‌بافند؛ دلیل آن این است که هم کلاف‌ها به پاسخ سواالشان می‌رسند هم بچه‌های تماشاچی از یک تخیل به واقعیت نزدیک می‌شوند و فکری که آنجا تازه درک می‌کنند این کلاف‌های بافتنی چه کار کردند و اینکه چه طور کمک کنند به بچه‌هایی که در منطقه کم اب هستند.

احسان صانعی
 کارگردان و بازیگر قصه‌ی بخت

جایی که قلی به بخشش می‌رسد یعنی درواقع صحنه‌های آخر نمایش به نظر من بهترین صحنه است چون به نظر می‌آید آخر نمایش است و داستان تمام شده ولی بعد می‌فهمیم که داستان هنوز ادامه دارد یعنی درحقیقت تماشای آن را در تعلیق می‌گذارد.

فاطمه بحرینی
 کارگردان سمپرو کو؟

همه‌ی صحنه‌ها به نظر من خاص است. صحنه‌ی آن که در آن رقص دارد و صحنه‌ای دیگر که در قسمت آخر آن دسام دارد. فکر می‌کنم آن قسمت آخرش که دسام دارد از همه جذاب تر است چون یک حالت چرخش برچشم وجود دارد.

مادر، پدر مرا به تئاتر ببر

پشت پرده

گرایش انسان به عروسکا

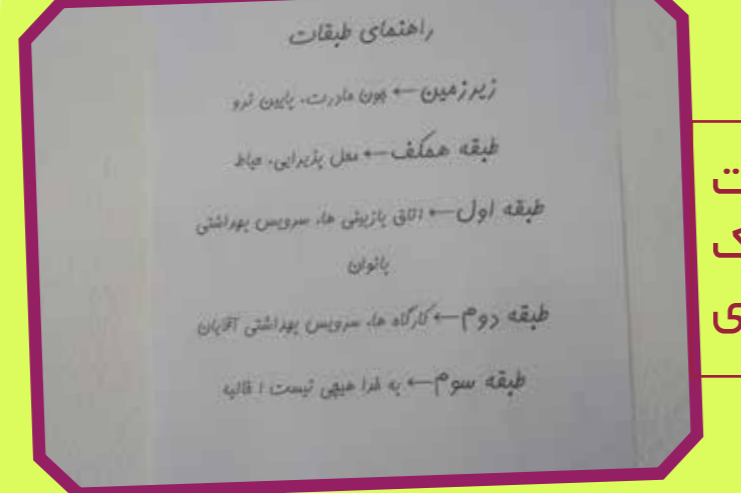
ما می‌گیم سیزی کوکو شما چی می‌گید؟

رویات‌ها هم آمدند تا بگویند آسمان عروسک‌ها در سیرای‌های دیگر هم آبی است.

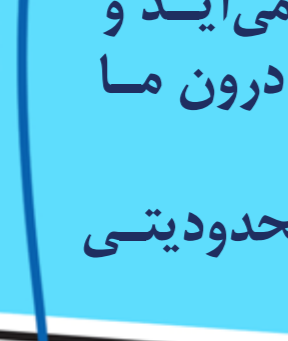
راهتهای طبقات به سبک دیبیرخانه‌ای

قدمتان روی چشم آید.

نمایش آگزیوفا از هلند یکی دیگر از نمایش‌های بخش مثل جشنواره امسال است. این گروه نمایشی به صورت خانوادگی کار می‌کنند و همه بخش‌های کارشان را از ایده تا اجرا، به جز موسیقی، تک تک افراد خانواده انجام می‌دهند. حتی کارگردان نمایش شارلوت یویچیک جولین، با وجود سن بالا در همه فعالیت‌ها سهیم است.

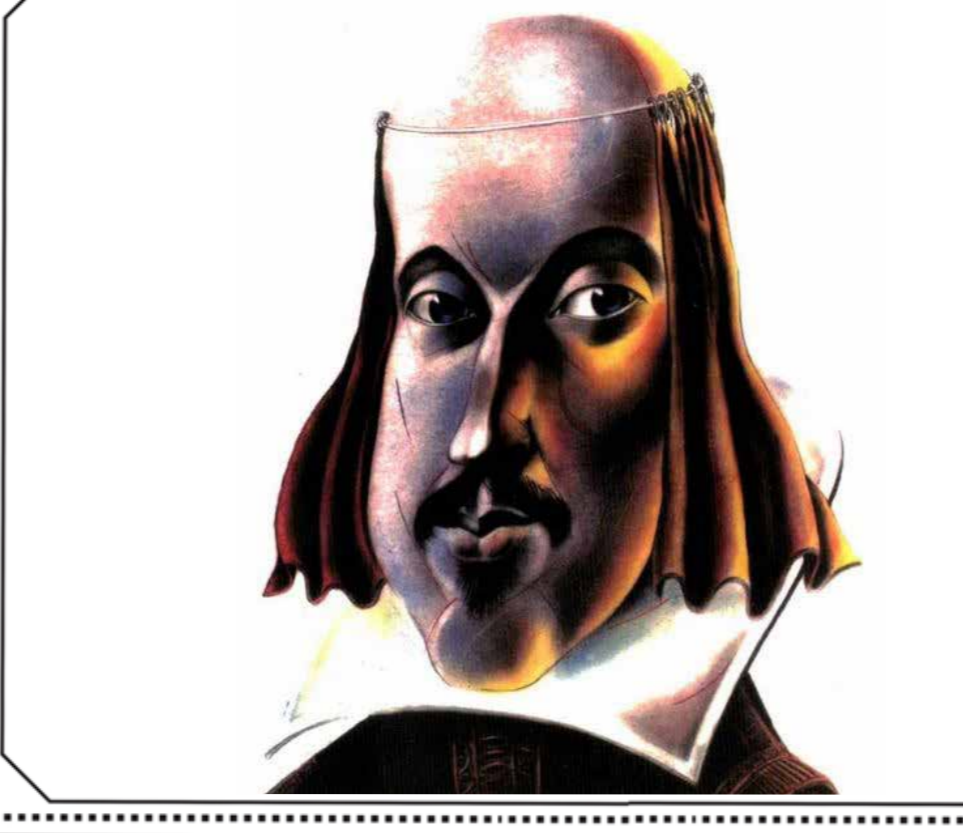
آگزیوفا به معنی پوست ازدهاست وقتی که از تخیل بیرون می‌آید و این نمایش درباره سطوح مختلف آگاهی حرف می‌زند، نوری درون ما که شاید خودمان هم متوجهش نیستیم. جولین تاتر عروسکی را تلفیقی از چندین هنر می‌داند و هیچ محدودیتی برای آن قائل نیست، او طی اجزایی در چگ با ایران و نمایش ایرانی آشنا می‌شود و بعد دعوت برای حضور در ایران را می‌پذیرد.

کارگردان هلندی در این صند موفق به دیدن نمایش‌های ایرانی هم شده است و عقیده دارد که کیفیت جشنواره بسیار بالا است. اجرای خود او هم با استقبال خوب تماشاگران روبه‌رو شده است.

قاپ

کجا؟ چی؟ برای کی؟

در چهارمین روز جشنواره اجراهای مهمان بیشترین تعداد را دارند. نمایش **دختری که پدرش را یاد برد** با شبیه‌سازی نمایش‌های خیمه شب بازی و سیاه بازی و طبق روال این نمایش‌ها با طنز و فکاهی به یک مضمون اجتماعی توجه می‌کنند و در تالار قشقایی اجرا می‌شود.

اجرای مهمان دیگر نمایش **قصه بخت** است که یک حکایت قدیمی را نمایش می‌دهد و در تالار سایه می‌توانید ببینید.

نمایش **تزنج** هم مهمان دیگر جشنواره است که در کانون پرورش فکری اجرا می‌شود.

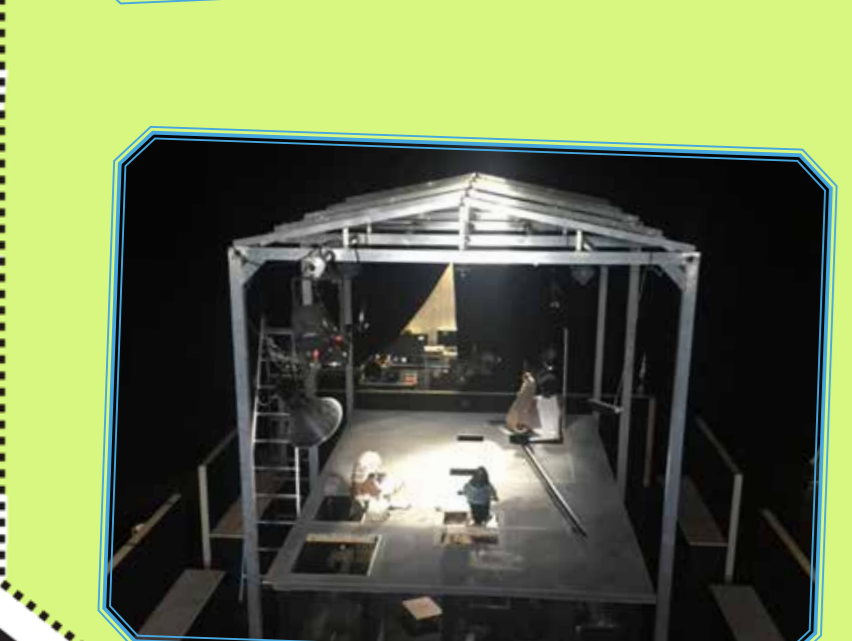
امروز دو نمایش دیگر هم هستند که موضوع هر دو آنها مساله مهم کم آبی است. نمایش **کمانچه، آب و دیگران** داستان پایی را به تصویر می‌کشد که به دنبال آب برای گلش است و نمایش **آرزوهای بافتنی** از کلاف‌های آرزوها در جستجوی آب حرف می‌زند. اولی را می‌توانید در سالن کانون ببینید و دومی برای بچه‌ها در خانه هنرمندان اجرا می‌شود.

علاقه‌مندان به چهره‌های ادبی هم امروز در جشنواره می‌توانند نمایش مورد نظرشان را پیدا کنند. **ایزای عروسکی خیام** که در تالار فردوسی اجرا می‌شود هم درباره زندگی خیام و اشعار او است و هم تنها اجرای عروسکی موجود در جشنواره است. نمایش **تاریخ خاکم را صدا می‌زند** هم درباره سعدی است و هم قصه‌هایی از بوستان و گلستان را نمایش می‌دهد و در محوطه تاتر شهر اجرا می‌شود.

اندر احوالات به خوردن ساده به ناپدید شدن بعضی از شخصیت‌های کتاب‌های درسی دهه ۶۰ در کتاب‌های امروزی می‌پردازد و در پلاتو تاتر شهر می‌توانید آن را ببینید. نمایش بعدی بخش تجربه در همین سالن عروسکی‌ها با نام **پنجورسم** است که آخرش خوراکی هم نصیبتان می‌شود.

در فضای بیرونی تاتر شهر می‌توانید با دیدن نمایش **دریا سمیر کو** از موسیقی و نواهای جنوبی استفاده کنید. اگر سراغ نمایش افسانه خرت و پرت بیاوریم، بدانید که کار جالبی از اجرای گروهی از معاونان تابینا، ناشنا و کم توان را خواهید دید. تلاش این گروه را می‌توانید در سالن چهارسو ببینید.

کوچکترین نمایش از انتهای دنیا کاری از فرانسه همچنان ادامه دارد و نمایش‌های کاسه گردان و مترسک و لنین و یک سفر رویایی هم امروز باز هم اجرا داشتند تا اگر دیدرز فرصت دیدنشان را پیدا نکردید، امروز ببینید

یک اتفاق تازه

از بخش‌های جدیدی که به جشنواره نمایش عروسکی امسال اضافه شده، بخش دانش آموزی است. تعدادی از نمایش‌های منتخب مدارس، به عنوان نمایندگان تاتر دانش آموزی در جشنواره شرکت کرده‌اند. این نمایش‌ها فقط مربوط به تهران نیستند و از مدارس شهرهای مختلف مثل گنبدکاووس، بندرلنگه، فارسان و شهر قدس هم حضور دارند.

همکاری بین جشنواره نمایش عروسکی و آموزش و پرورش را باید به فال نیک گرفت چون در همین روزهای اول جشنواره مدیرکل امور فرهنگی آموزش و پرورش اعلام کرد که بعد از این اتفاق فرخنده تصمیم دارند تاتر در مدارس را جدی‌تر بگیرند و هفته تاتر در مدارس برگزار کنند و حتی دبیرخانه‌ای برای آموزش مربیان تاتر تشکیل بدهند. نکته خوشحال کننده دیگر در صحبت‌های ایشان توجه به نمایش عروسکی به عنوان ابزاری کمک آموزشی بود تا از حجم کتاب‌های درسی کم بشود و در عین حال فضای آموزشی در مدارس تبدیل به فضایی پرنشاط و خلاق شود.

ما، جشنواره عروسکی و کلیه عروسک‌ها به همراه دانش آموزان چشم به راه آن روز هستیم.

Welcome to Iran

You are in the puppet's celebration now, and we hope by this moment you have seen great shows. On the third day of the festival, we have more international shows than the first two days and it's a good opportunity for the Iranian artists and audiences to get acquainted with the international scenes. Puppets know no borders or race and a connection will definitely be formed between you and the Iranian artists. A common language will bring the artists closer to each other.